

Grde papilone

Ke sem se te tak zategno, da so me odnesli v Montenegro. Ružo mi je kupila za na branjevinem štante. Tam se je odvila megla in sem prišo že nazaj ko sem tu, da je v na trgu republike Slovenije, ko sem hodo po trgo. Zaj sem mel pare, ko mi je mama rekla, da si naj jih dobim, sem šo pa sem dobo. Samo kak naj zaj pridem do tja ko sem dobo njeno? Nena. Grem do čisto tam kje je zrak ko suza. Tak ko mi je prišlo iz ven. To je en kraj je bil, samo da si mogo gor poplezate in je Tinček šou. Cesto je hodo, ного levo, desno je mimo šel do preko mosta, lepo je travnik, kravice, bil je lep dan, kamni mokri, blo je lep dan. V roke je primo kačo, pa ji reko, da jo ma rad. Kača mu je rekla, da je iz knjige in da ma pet želv, da si jih uresniči. Tinček je reko, da hoče meti tigra, da mu bo svežo djalo. Pa je prišo gorta. Kača mu je rekla kaj je tvoja druga želga? Je reko, da hoče met avto na dalinca, ke bo puni šus gor se pelo od koder je prišo dul. Je dobo. Kaj je tvojo tretjo želé? Je hoto meti torto, je dobo. Ke pa zaj češ mete je reko kača in pičo ga v tiča, da je jokaj Tinček bogi, je reko zaj pa rabim da mi strupa vunta spihle. Je tudi dobo. Ke pa tvoja tretja želka? To je, da bi sam šo gor po hribi v gošo. Te pa je šo bek, da mu je kuj cedilo in je pusto za seboj drobtinice. Mu je vuk sledinjo z lepo žogo od fuzbala. Ko je tinček se počepno, da bi se pokakadu, je vuk vun skočo pa je lepo proso, če bi šo se znjim fuzbal. 'Nea moram zaj' te pa se je vuk bil dokaj žalosten in je šou bek. Bogi vuk. No ko je Tinček že šo do vrh a, je vido, da je dul je tak malo, ko da bi nea sploh mogo verjete, da je tak malo. Da je prišo gorta, je mislo, da je to zaj pa resno ko da bi se sam odločo! Ko da bi prvič vdihno svojo rojstno vas. 'MAMA JAZ SEM SVOBEDEN' je se zadr ko da bi ga nekdo pičo tak ko sam vražnec, porkamarijamadona! Pa je po riti se dul pol pelo iz toboganom da je voda špricala levo ного, desno ного, ko je šo levo, ga je skoro vunta vrglo, pa je bil samo srečen, oke so mu mele vlke oke. Je leto ko marija do rojstne vaze, pa je vsem povedo kaj je vido, tak nobedn ni verjeu, ker so bli vsi notre v kuzlbraju, so si kuhali špagete, da so meli lahko neko bedo ko so meli zlati benđo. Nobeden ni mu reko hvala al pa prosim, vsi so mu samo hotli dati sir in ples. Je joko. Je k mami šo in reko mama jaz sem prišo, jaz sem šo in dobo in šo in zaj sem prišo. Mama je reklo: ZAKE? da je tinček vkup je pado.

Tuc... Tuc... Tuc... Ki te sem je mislo tinček. Ke je sneg vuna spadno? Notre je biu, ko je blo v bistvu bolnejšneca. Tu je blo za patente dom. Ko je hoto gdo promovirati sabrino, je šo drugam, tu je blo za resno posle, da se je moglo reševate, včasih pa tudi ne. No tinčeku je blo še dokaj bogi, ker je mu mama dala srčni sok. Baje se je že naredo v trdo, da je mogo iti na operacijo, da so vunta dali in subrine. Lepo so ga dali potem v mehke cote, pa mu dali šopek, kosilo, da je bil celi mali bogi, pa so mu božali in ga umili mu lase s subrino. Prišo je noč in prišo je medeninska brat. Ke te čejš ga je vprašo Tinček. Medeninjska brata je pa reko da je to terapija in mu je pičo tiča, samo da je mu blo fajn. Tinčke mu je reko, če je bil že gorta, ko je šlo? Da je prišo dolta, pa je reko, pa reko pa vsi so mu rekli ke mu dajo samo malo narezeka, al pa persil, pa mu noben ni mogo verjete. Medeninske brajd, je reko, da mu je že kdo to bil je sam že tam. In sta se mela rada.

Konec.